

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, 974, 1137, 1301 i 1488) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w pkt 25 w lit. a wyrazy „1 200 000 euro” zastępuje się wyrazami „2 000 000 euro”;
- 2) w art. 22 w ust. 3b wyrazy „ust. 2–2d” zastępuje się wyrazami „ust. 2–2e”;
- 3) po art. 31a dodaje się art. 31b w brzmieniu:

„Art. 31b. 1. W przypadku gdy podstawa opodatkowania określona w walucie obcej uległa zmianie, przeliczenia na złote dokonuje się według kursu średniego danej waluty obcej przyjętego dla podstawy opodatkowania przed jej zmianą.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 106j ust. 3, przeliczenia na złote podatek dokonuje według kursu średniego danej waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień wystawienia faktury korygującej. Podatnik może wybrać sposób przeliczania tych kwot na złote według ostatniego kursu wymiany opublikowanego przez Europejski Bank Centralny na ostatni dzień poprzedzający dzień wystawienia faktury; w takim przypadku waluty inne niż euro przelicza się z zastosowaniem kursu wymiany każdej z nich względem euro.

3. W przypadku gdy udzielono opustu lub obniżki ceny w odniesieniu do dostaw towarów lub świadczonych usług wykonanych w danym okresie na rzecz podatnika dokonującego wewnątrzspółnotowego nabycia towarów lub podatnika, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4 i 5, udokumentowanych fakturą dotyczącą tego okresu, przeliczenia na złote podatek dokonuje według kursu średniego danej waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień wystawienia tej faktury. Podatnik może wybrać sposób przeliczania tych kwot na złote według ostatniego kursu wymiany opublikowanego przez Europejski Bank Centralny na ostatni dzień

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne, ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym oraz ustawę z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw.

poprzedzający dzień wystawienia tej faktury, przy czym w takim przypadku waluty inne niż euro przelicza się z zastosowaniem kursu wymiany każdej z nich względem euro.

4. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli podatnik wybrał do stosowania zasady przeliczenia podstawy opodatkowania określonej w walucie obcej, o których mowa w art. 31a ust. 2a. W takim przypadku odpowiednie zastosowanie mają przepisy o podatku dochodowym, obowiązujące tego podatnika na potrzeby rozliczenia danej transakcji.”;

- 4) w art. 42 w ust. 12a wyrazy „w którym dostawa ta została dokonana” zastępuje się wyrazami „w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu dokonania przez niego tej dostawy”;
- 5) w art. 42a pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) stawkę podatku właściwą dla towaru albo usługi, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w art. 42b ust. 4.”;
- 6) w art. 42b:
 - a) w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:
 - „4) podmiotu publicznego w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno–prywatnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 407 i 1079) – w zakresie mającym wpływ na sposób obliczenia wynagrodzenia w związku z zawieraną umową o partnerstwie publiczno–prywatnym;
 - 5) zamawiającego w rozumieniu ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. z 2021 r. poz. 541) – w zakresie mającym wpływ na sposób obliczenia wynagrodzenia koncesjonariusza wraz z ewentualną płatnością od zamawiającego w związku z zawieraną umową koncesji na roboty budowlane lub usługi.”,
 - b) w ust. 2:
 - we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazie „zawiera” dodaje się wyrazy „co najmniej”,
 - w pkt 2 skreśla się wyrazy „, lub innych osób upoważnionych do kontaktu w sprawie wniosku”,
 - uchyla się pkt 4,
 - c) uchyla się ust. 6;
 - d) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Na wezwanie organu wydającego WIS wnioskodawca jest obowiązany do dostarczenia, w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania, dodatkowych

dokumentów odnoszących się do towaru albo usługi, w szczególności tych, o których mowa w ust. 7, w przypadku gdy jest to niezbędne do dokonania prawidłowej klasyfikacji towaru albo usługi albo towarów lub usług, które razem składają się na jedną czynność podlegającą opodatkowaniu. W przypadku niedostarczenia dokumentów w terminie określonym w wezwaniu organ wydający WIS wydaje postanowienie o pozostawieniu wniosku o wydanie WIS bez rozpatrzenia, na które służy zażalenie.”,

e) w ust. 8 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W przypadku niedostarczenia próbki towaru w terminie określonym w wezwaniu organ wydający WIS wydaje postanowienie o pozostawieniu wniosku o wydanie WIS bez rozpatrzenia, na które służy zażalenie.”,

f) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wydanie WIS, mając na względzie zakres danych określonych w ust. 2, ujednolicenie przekazywanych wniosków oraz zapewnienie sprawnej obsługi wnioskodawców.”;

7) w art. 42c:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. WIS i decyzja o zmianie WIS wiążą, z zastrzeżeniem ust. 2a–2c, organy podatkowe wobec podmiotów, o których mowa w art. 42b ust. 1 pkt 1 i 2, dla których zostały wydane, oraz te podmioty, w odniesieniu do:

- 1) towaru będącego przedmiotem dostawy, importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia dokonanych po dniu, w którym WIS albo decyzja o zmianie WIS została doręczona;
- 2) usługi, która została wykonana po dniu, w którym WIS albo decyzja o zmianie WIS została doręczona;
- 3) towarów lub usług, które razem składają się na jedną czynność podlegającą opodatkowaniu wykonaną po dniu, w którym WIS albo decyzja o zmianie WIS została doręczona.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Moc wiążąca WIS i decyzji o zmianie WIS, z zastrzeżeniem ust. 2a-2c, dotyczy czynności, o których mowa w ust. 1, dokonanych do dnia:

- 1) doręczenia decyzji o zmianie WIS albo decyzji o uchyleniu WIS, albo

- 2) upływu okresu ważności WIS albo decyzji o zmianie WIS, albo
 - 3) poprzedzającego dzień, w którym WIS albo decyzja o zmianie WIS wygasła z mocy prawa na podstawie art. 42h ust. 1, jeżeli wygaśnięcie to nastąpiło przed wystąpieniem przypadków, o których mowa w pkt 1 i 2.”,
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:
- „2a. W przypadku zmiany WIS albo decyzji o zmianie WIS z powodu wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 42h ust. 3 pkt 1–3, podmiot, na rzecz którego została wydana WIS albo decyzja o zmianie WIS, może zastosować się do tej zmiany również w odniesieniu do czynności, o których mowa w ust. 1, dokonanych od dnia wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 42h ust. 3 pkt 1–3, do dnia doręczenia decyzji o zmianie WIS. W takim przypadku przepisy art. 14k–14m Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.
- 2b. W przypadku zmiany WIS albo decyzji o zmianie WIS z powodu wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 42h ust. 3 pkt 4, podmiot, na rzecz którego została wydana WIS albo decyzja o zmianie WIS, może zastosować się do tej zmiany również w odniesieniu do czynności, o których mowa w ust. 1, dokonanych od dnia następującego po dniu, w którym WIS albo decyzja o zmianie WIS została doręczona, do dnia doręczenia decyzji o zmianie WIS. W takim przypadku przepisy art. 14k–14m Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.
- 2c. W przypadku uchylecia WIS albo decyzji o zmianie WIS oraz:
- 1) wydania w tym zakresie decyzji orzekającej co do istoty sprawy, albo
 - 2) wydania WIS przez organ wydający WIS po ponownym rozpatrzeniu sprawy – przepis ust. 2b stosuje się odpowiednio.”,
- d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. W przypadku:
- 1) czynności, o której mowa w art. 42a, dokonanej od dnia następującego po dniu, w którym WIS albo decyzja o zmianie WIS zostały zamieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, do dnia:
 - a) upływu okresu ważności WIS albo decyzji o zmianie WIS, albo
 - b) zamieszczenia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych decyzji o zmianie WIS albo decyzji o uchyleciu WIS, albo

- c) poprzedzającego dzień, w którym WIS albo decyzja o zmianie WIS wygasła z mocy prawa
 - do podmiotu innego niż podmiot, o którym mowa w ust. 1,
- 2) zastosowania na potrzeby podatku klasyfikacji towaru według Nomenklatury scalonej (CN), określonej dla tego towaru w wiążącej informacji akcyzowej, zwanej dalej „WIA”, albo decyzji o zmianie WIA, której okres ważności nie upłynął, która nie wygasła z mocy prawa albo która nie została uchylona
 - przepisy art. 14k–14m Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.”,
- e) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
 - „4. Przepis ust. 3 pkt 2 ma zastosowanie do czynności dokonanych po dniu, w którym WIA albo decyzja o zmianie WIA została doręczona, do dnia:
 - 1) doręczenia decyzji o zmianie WIA albo decyzji o uchyleniu WIA, albo
 - 2) upływu okresu ważności WIA albo decyzji o zmianie WIA, albo
 - 3) poprzedzającego dzień, w którym WIA albo decyzja o zmianie WIA wygasła z mocy prawa na podstawie art. 7h ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, jeżeli wygaśnięcie to nastąpiło przed wystąpieniem przypadków, o których mowa w pkt 2.”;
- 8) uchyla się art. 42d;
- 9) w art. 42e:
 - a) w ust. 2 po wyrazach „Bibliotekę Narodową,” dodaje się wyrazy „Centrum Łukasiewicz i instytuty działające w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz,”
 - b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:
 - „4. Na wezwanie organu wydającego WIS wnioskodawca jest obowiązany, w terminie określonym w wezwaniu, nie krótszym niż 7 dni, do uiszczenia zaliczki na pokrycie opłaty za badania lub analizy, o których mowa w ust. 1. W przypadku nieuiszczenia zaliczki w terminie określonym w wezwaniu organ wydający WIS wydaje postanowienie o pozostawieniu wniosku o wydanie WIS bez rozpatrzenia, na które służy zażalenie.
 - 5. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, oraz termin i sposób jej uiszczenia są określane przez organ wydający WIS w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie.”,
 - c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku gdy zaliczka uiszczona na pokrycie opłaty, o której mowa w ust. 1, jest wyższa niż opłata określona w postanowieniu wydanym na podstawie ust. 5, a także w przypadku gdy opłata jest nienależna, zwrot kwoty nienależnej następuje w terminie 30 dni od dnia zakończenia postępowania w sprawie WIS.”;

10) uchyla się art. 42f;

11) w art. 42h:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. WIS oraz decyzja o zmianie WIS wygasają z mocy prawa przed upływem okresu ważności w przypadku zmiany przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku odnoszących się do towaru albo usługi, będących jej przedmiotem, w wyniku której wskazana w WIS albo decyzji o zmianie WIS:

- 1) klasyfikacja według działu, pozycji, podpozycji lub kodu Nomenklatury scalonej (CN) albo według działu, grupy, klasy, kategorii, podkategorii lub pozycji Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług albo według sekcji, działu, grupy lub klasy Polskiej Klasyfikacji Obiektów Budowlanych albo usługi według działu, grupy, klasy, kategorii, podkategorii lub pozycji Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług, lub
- 2) stawka podatku właściwa dla towaru albo usługi, lub
- 3) podstawa prawna wskazanej w WIS stawki podatku, z zastrzeżeniem art. 42a pkt 3

– staje się niezgodna z tymi przepisami. Wygaśnięcie WIS albo decyzji o zmianie WIS następuje z dniem wejścia w życie przepisów, w wyniku których WIS albo decyzja o zmianie WIS stała się z nimi niezgodna.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) w ust. 3:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie zmiany albo uchylecia ostatecznej WIS albo ostatecznej decyzji o zmianie WIS, w przypadku wystąpienia albo uzasadnionego przypuszczenia wystąpienia przesłanek powodujących jej nieprawidłowość albo niezgodność z prawem, w tym w szczególności w przypadku.”,

- w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:
 - „5) istnienia w dniu jej wydania przesłanek odmowy wszczęcia postępowania w sprawie wydania WIS, odmowy wydania WIS albo umorzenia postępowania;
 - 6) wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 240 § 1 oraz art. 247 § 1 Ordynacji podatkowej.”,
- d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3d w brzmieniu:
 - „3a. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, po przeprowadzeniu postępowania określonego w ust. 3, wydaje:
 - 1) decyzję o uchyleniu WIS, w której uchyla WIS albo decyzję o zmianie WIS i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy, albo uchylając WIS albo decyzję o zmianie WIS, umarza postępowanie w sprawie, albo
 - 2) decyzję o zmianie WIS, w której zmienia WIS albo decyzję o zmianie WIS i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy, albo
 - 3) decyzję o umorzeniu postępowania, w której umarza postępowanie w sprawie, jeżeli w wyniku zmiany albo uchylenia WIS albo decyzji o zmianie WIS mogłaby zostać wydana wyłącznie decyzja rozstrzygająca istotę sprawy tak jak WIS albo decyzja o zmianie WIS albo jeżeli postępowanie stało się bezprzedmiotowe.
 - 3b. Do decyzji o zmianie WIS, o której mowa w ust. 3a pkt 1 i 2, przepisy art. 42a stosuje się odpowiednio.
 - 3c. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może wystąpić do Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z żądaniem wszczęcia z urzędu postępowania w sprawie zmiany albo uchylenia ostatecznej WIS albo ostatecznej decyzji o zmianie WIS w przypadku wystąpienia albo uzasadnionego przypuszczenia wystąpienia przesłanek powodujących jej nieprawidłowość albo niezgodność z prawem, w tym w przypadkach, o których mowa w ust. 3.
 - 3d. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, po otrzymaniu żądania, o którym mowa w ust. 3c, niezwłocznie wszczyna postępowanie w sprawie zmiany albo uchylenia ostatecznej WIS albo ostatecznej decyzji o zmianie WIS. Do wszczętego przez Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej postępowania przepisy ust. 3a i 3b stosuje się odpowiednio.”,

e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może przejąć do dalszego prowadzenia, w drodze postanowienia, postępowanie wszczęte przez Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej na podstawie ust. 3 albo 3d.”,

f) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. W przypadkach, o których mowa w ust. 4, Szef Krajowej Administracji Skarbowej wydaje decyzję, o której mowa w ust. 3a. Przepis ust. 3b stosuje się odpowiednio.

6. Przepisy ust. 3 i 3a stosuje się odpowiednio do innych ostatecznych rozstrzygnięć wydanych w sprawach dotyczących wydawania WIS.”;

12) art. 42ha i 42i otrzymują brzmienie:

„Art. 42ha. WIS oraz decyzje o zmianie WIS są ważne przez okres 5 lat od dnia ich wydania.

Art. 42i. WIS, decyzje o zmianie WIS oraz decyzje o uchyleniu WIS, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz danych objętych tajemnicą przedsiębiorstwa, są zamieszczane, bez zbędnej zwłoki, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych. W Biuletynie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, zamieszcza się również daty zamieszczenia WIS i pozostałych decyzji, o których mowa w zdaniu pierwszym, informacje o dacie ich ważności, wygaśnięcia i uchylenia.”;

13) w art. 43 w ust. 1 w pkt 12 po lit. a dodaje się lit. aa w brzmieniu:

„aa) specjalnymi funduszami inwestycyjnymi, którymi zarządzanie podlega zwolnieniu od podatku od wartości dodanej w państwach członkowskich innych niż Rzeczpospolita Polska.”;

14) w art. 80 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Odstąpienie samochodów osobowych lub innych pojazdów przed upływem 3 lat od dnia dopuszczenia ich do obrotu osobom innym niż wymienione w ust. 1, nie narusza warunków zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli niezachowanie terminu było uzasadnione okolicznościami związanymi z ważnym interesem służby, dotyczącymi przesiedlenia osoby, odstępującej samochód osobowy lub inny pojazd, w celu podjęcia pracy w innym państwie oraz osoba ta przebywała na terytorium kraju nie krócej niż 2 lata.”;

15) w art. 86:

a) ust. 2e otrzymuje brzmienie:

„2e. Podatnik rozpoczynający w danym roku podatkowym wykonywanie działalności gospodarczej i działalności innej niż działalność gospodarcza, w celu obliczenia kwoty podatku naliczonego w przypadku, o którym mowa w ust. 2a, przyjmuje dane wyliczone szacunkowo. Podatnik, o którym mowa w zdaniu pierwszym, jest obowiązany zawiadomić naczelnika urzędu skarbowego o przyjętych danych wyliczonych szacunkowo, w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym ten sposób określenia proporcji został zastosowany po raz pierwszy, nie później jednak niż w dniu przesłania ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3.”,

b) w ust. 10b w pkt 2 uchyla się lit. a,

c) uchyla się ust. 10g i 10h;

16) w art. 87:

a) w ust. 6e:

– w pkt 1:

– w lit. a wyrazy „w pkt 4 lit. a tiret trzecie” zastępuje się wyrazami „w pkt 4 lit. c”,

– w lit. b wyrazy „w pkt 4 lit. a tiret trzecie” zastępuje się wyrazami „w pkt 4 lit. c”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przez kolejne 6 miesięcy poprzedzających bezpośrednio okres, w rozliczeniu za który podatnik występuje z wnioskiem o zwrot, łączna wartość sprzedaży wraz z podatkiem, zaewidencjonowanej przez tego podatnika przy zastosowaniu kas rejestrujących, o których mowa w pkt 4 lit. c, za każdy okres rozliczeniowy była nie niższa niż 40 tys. zł.”,

– w pkt 3 w lit. a wyrazy „w pkt 4 lit. a tiret trzecie” zastępuje się wyrazami „w pkt 4 lit. c”,

– w pkt 4:

– w lit. a uchyla się tiret trzecie,

– w lit. b kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) 6 miesięcy poprzedzających bezpośrednio okres, w rozliczeniu za który występuje z wnioskiem o zwrot prowadził ewidencję sprzedaży

przy zastosowaniu wyłącznie kas rejestrujących, które umożliwiają połączenie i przesyłanie danych między kasą rejestrującą a Centralnym Repozytorium Kas, określone w art. 111a ust. 3.”,

b) po ust. 6l dodaje się ust. 6m w brzmieniu:

„6m. W przypadkach, o których mowa w ust. 6j–6l:

- 1) zażalenie na postanowienie o przedłużeniu terminu wnosi się w terminie 17 dni,
- 2) odwołanie od decyzji o odmowie dokonania zwrotu różnicy podatku wnosi się w terminie 24 dni

– od dnia, w którym doręczenie uważa się za dokonane zgodnie z ust. 6j.”;

17) w art. 90:

a) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Podatnicy, którzy w poprzednim roku podatkowym nie osiągnęli obrotu, o którym mowa w ust. 3, lub u których obrót ten w poprzednim roku podatkowym był niższy niż 30 000 zł, do obliczenia kwoty podatku naliczonego podlegającej odliczeniu od kwoty podatku należnego przyjmują proporcję wyliczoną szacunkowo. Podatnicy, o których mowa w zdaniu pierwszym, są obowiązani zawiadomić naczelnika urzędu skarbowego o przyjętej proporcji w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym ta proporcja została zastosowana po raz pierwszy, nie później jednak niż w dniu przesłania ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3.”,

b) w ust. 10 w pkt 1 wyrazy „500 zł” zastępuje się wyrazami „10 000 zł”,

c) w ust. 12 wyrazy „500 zł” zastępuje się wyrazami „10 000 zł”;

18) w art. 91 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Podatnik może nie dokonywać korekty, o której mowa w ust. 1, jeżeli różnica pomiędzy proporcją ustaloną zgodnie z art. 90 ust. 2–10a a proporcją ustaloną dla zakońzonego roku podatkowego nie przekracza dwóch punktów procentowych.

1b. W przypadku gdy proporcja ustalona dla zakońzonego roku podatkowego jest mniejsza niż proporcja ustalona zgodnie z art. 90 ust. 2–10a, przepis ust. 1a stosuje się pod warunkiem, że kwota podatku naliczonego niepodlegająca odliczeniu wynikająca:

- 1) z różnicy pomiędzy ustalonymi proporcjami oraz
- 2) korekty, o której mowa w ust. 2, z wyłączeniem korekty środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, których wartość początkowa nie przekracza 15 000 zł

– nie przekracza 10 000 zł.”;

19) w art. 106b po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Podatnik nie jest obowiązany do wystawienia faktury, o której mowa w ust. 1 pkt 4, jeżeli całość lub część zapłaty, o której mowa w tym przepisie, otrzymał w tym samym miesiącu, w którym dokonał czynności, na poczet których otrzymał całość lub część tej zapłaty.

1b. Przepis ust. 1a nie ma zastosowania w przypadkach, o których mowa w art. 106i ust. 3–8.”;

20) w art. 106h:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy faktura dotyczy sprzedaży zaewidencjonowanej przy zastosowaniu kasy rejestrującej:

- 1) do egzemplarza faktury pozostającego u podatnika dołącza się paragon fiskalny w postaci papierowej dotyczący tej sprzedaży albo
- 2) pozostawia się w dokumentacji numer paragonu fiskalnego w postaci elektronicznej oraz numer unikatowy kasy rejestrującej.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy faktura w formie elektronicznej dotyczy sprzedaży zaewidencjonowanej przy zastosowaniu kasy rejestrującej, podatnik zostawia w dokumentacji:

- 1) paragon fiskalny w postaci papierowej dotyczący tej sprzedaży z danymi identyfikującymi tę fakturę albo
- 2) numer paragonu fiskalnego w postaci elektronicznej oraz numer unikatowy kasy rejestrującej.”;

21) w art. 108a ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Odpowiedzialność solidarna podatnika, o którym mowa w ust. 5, jest wyłączona w przypadku dokonania przez tego podatnika:

- 1) płatności na rachunek VAT dostawcy towarów lub usługodawcy wskazanego na fakturze, o której mowa w ust. 3 pkt 3, albo
- 2) zwrotu otrzymanej płatności na rachunek VAT podatnika, od którego otrzymano tę płatność, niezwłocznie po powzięciu informacji o jej otrzymaniu, albo
- 3) płatności na rachunek VAT podatnika będącego instytucją finansową w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, która nabyła

- wierzytelność na podstawie umowy o nabyciu wierzytelności zawartej między tą instytucją finansową a dostawcą lub nabywcą
- w kwocie otrzymanej na rachunek VAT, przy czym przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;
- 22) w art. 108c:
- a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się również w przypadku gdy kwota odpowiadająca kwocie podatku wynikająca z otrzymanej faktury została zapłacona z zastosowaniem mechanizmu podzielonej płatności przez podatnika innego niż wskazany na fakturze.”,
- b) w ust. 3 wyrazy „ust. 1 i 2” zastępuje się wyrazami „ust. 1–2a”,
- c) w ust. 4 wyrazy „ust. 2” zastępuje się wyrazami „ust. 2 i 2a”;
- 23) w art. 111:
- a) w ust. 3a pkt 8 otrzymuje brzmienie:
- „8) wystawiać przy zastosowaniu kas rejestrujących dokumenty inne niż określone w pkt 1 dotyczące sprzedaży lub pracy tych kas;”,
- b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:
- „5a. Jeżeli prawidłowość złożonego przez podatnika wniosku nie budzi wątpliwości, urząd skarbowy dokonuje zwrotu, o którym mowa w ust. 5, bez wydawania decyzji.
- 5b. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w złożonym przez podatnika wniosku naczelnik urzędu skarbowego wydaje decyzję, w której określa prawidłową wysokość zwrotu, o którym mowa w ust. 5, lub odmawia dokonania zwrotu.”,
- c) w ust. 7a w pkt 1 wyrazy „szczególne przypadki i sposób wystawiania dokumentów w postaci innej niż wydruk przy zastosowaniu kas rejestrujących” zastępuje się wyrazami „sposób wystawiania dokumentów z kas rejestrujących i szczególne przypadki wydawania nabywcy dowodu sprzedaży”;
- 24) w art. 111b w ust. 3 w pkt 2 wyrazy „szczególne przypadki i sposób wystawiania dokumentów w postaci innej niż wydruk przy zastosowaniu tych kas” zastępuje się wyrazami „sposób wystawiania dokumentów z kas rejestrujących i szczególne przypadki wydawania nabywcy dowodu sprzedaży”;

25) w art. 112b:

- a) w ust. 1 w części wspólnej wyrazy „odpowiadającej 30%” zastępuje się wyrazami „do 30%”,
- b) w ust. 2 w części wspólnej wyrazy „wysokość dodatkowego zobowiązania podatkowego wynosi 20%” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celno-skarbowego ustala dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości do 20%”,
- c) w ust. 2a wyrazy „wysokość dodatkowego zobowiązania podatkowego wynosi 15%” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu celno-skarbowego ustala dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości do 15%”,
- d) po ust. 2a dodaje się ust. 2b i 2c w brzmieniu:

„2b. Ustalając dodatkowe zobowiązanie podatkowe, o którym mowa w ust. 1–2a, naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celno-skarbowego bierze pod uwagę:

- 1) okoliczności powstania nieprawidłowości;
- 2) rodzaj i stopień naruszenia ciążącego na podatniku obowiązku, które skutkowało powstaniem nieprawidłowości;
- 3) wagę i częstotliwość stwierdzanych dotychczas nieprawidłowości;
- 4) kwotę stwierdzonych nieprawidłowości;
- 5) działania podjęte przez podatnika po stwierdzeniu nieprawidłowości w celu usunięcia skutków nieprawidłowości.

2c. W przypadku stwierdzenia, że nieprawidłowość była skutkiem świadomego uczestnictwa podatnika w oszustwie dotyczącym podatku dodatkowe zobowiązanie podatkowe ustala się w maksymalnej wysokości określonej odpowiednio w ust. 1–2a.”;

26) w art. 112c w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W zakresie, w jakim w przypadkach, o których mowa w art. 112b ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1 oraz ust. 2a, nieprawidłowość była skutkiem świadomego uczestnictwa podatnika w oszustwie dotyczącym podatku i wynika w całości lub w części z obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego wynikającą z faktury, która:”;

27) w art. 129 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Otrzymanie przez podatnika dokumentu:

- 1) potwierdzającego wywóz towaru poza terytorium Unii Europejskiej,

2) o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b

– w terminie późniejszym niż określony w ust. 1 pkt 2, nie później jednak niż przed upływem 10 miesięcy, licząc od końca miesiąca, w którym dokonano dostawy, upoważnia podatnika do dokonania korekty podatku należnego od tej dostawy w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym podatnik otrzymał ten dokument.”;

28) po art. 130c dodaje się art. 130ca w brzmieniu:

„Art. 130ca. 1. W przypadku upływu terminu, o którym mowa w art. 61 ust. 2 rozporządzenia 282/2011, oraz w przypadkach, o których mowa w art. 61a ust. 1 tego rozporządzenia, podatnik, dla którego państwem członkowskim konsumpcji jest Rzeczpospolita Polska, składa korektę deklaracji VAT drogą elektroniczną, za pomocą aplikacji informatycznej udostępnionej na portalu podatkowym, do Łódzkiego Urzędu Skarbowego.

2. Korekta, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) informacje o miejscu i powodach składania korekty;
- 2) dane podatnika:
 - a) nazwę lub imię i nazwisko,
 - b) adres siedziby lub adres miejsca zamieszkania,
 - c) numer VAT wykorzystywany przez państwo członkowskie identyfikacji na potrzeby procedury unijnej i kod tego państwa;
- 3) okres rozliczeniowy i kwotę VAT, w odniesieniu do której dokonywana jest korekta;
- 4) w przypadku wystąpienia nadpłaty - informacje niezbędne do jej rozliczenia, w tym oznaczenie, czy podatnik wnosi o stwierdzenie nadpłaty zgodnie z art. 75 Ordynacji podatkowej, kwotę nadpłaty, numer rachunku bankowego w przypadku zwrotu nadpłaty;
- 5) dane kontaktowe, w tym numer telefonu i adres poczty elektronicznej podatnika, a w przypadku ustanowienia pełnomocnika – dane kontaktowe pełnomocnika.

3. Do kwot w korektach, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 130c ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.

4. Podatnicy są obowiązani do wpłacania kwoty VAT w odniesieniu do której dokonywana jest korekta w euro, na rachunek bankowy Łódzkiego Urzędu Skarbowego.”;

29) po art. 133 dodaje się art. 133a w brzmieniu:

„Art. 133a. 1. W przypadku upływu terminu, o którym mowa w art. 61 ust. 2 rozporządzenia 282/2011, oraz w przypadkach, o których mowa w art. 61a ust. 1 tego

rozporządzenia, podmiot zagraniczny, dla którego państwem członkowskim konsumpcji jest Rzeczpospolita Polska, składa korektę deklaracji VAT drogą elektroniczną, za pomocą aplikacji informatycznej udostępnionej na portalu podatkowym, do Łódzkiego Urzędu Skarbowego.

2. Korekta, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) informacje o miejscu i powodach składania korekty;
- 2) dane podmiotu zagranicznego:
 - a) nazwę,
 - b) adres siedziby,
 - c) numer VAT nadany przez państwo członkowskie identyfikacji na potrzeby procedury nieunijnej i kod tego państwa;
- 3) okres rozliczeniowy i kwotę VAT, w odniesieniu do której dokonywana jest korekta;
- 4) w przypadku wystąpienia nadpłaty – informacje niezbędne do jej rozliczenia, w tym oznaczenie, czy podmiot zagraniczny wnosi o stwierdzenie nadpłaty zgodnie z art. 75 Ordynacji podatkowej, kwotę nadpłaty, numer rachunku bankowego w przypadku zwrotu nadpłaty;
- 5) dane kontaktowe, w tym numer telefonu i adres poczty elektronicznej podmiotu zagranicznego, a w przypadku ustanowienia pełnomocnika – dane kontaktowe pełnomocnika.

3. Do kwot w korektach, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 133 ust. 5 i 6 stosuje się odpowiednio.

4. Podmioty zagraniczne są obowiązane do wpłacania kwoty VAT w odniesieniu do której dokonywana jest korekta w euro, na rachunek bankowy Łódzkiego Urzędu Skarbowego.”;

30) po art. 138g dodaje się art. 138ga w brzmieniu:

„Art.138ga. 1. W przypadku:

- 1) upływu terminu, o którym mowa w art. 61 ust. 2 rozporządzenia 282/2011, oraz w przypadkach, o których mowa w art. 61a ust. 1 tego rozporządzenia, podatnik, a w przypadku podatnika reprezentowanego przez pośrednika – pośrednik, dla którego państwem członkowskim konsumpcji jest Rzeczpospolita Polska,
- 2) o którym mowa w art. 61a ust. 2 akapit drugi rozporządzenia 282/2011, pośrednik w odniesieniu do podatników reprezentowanych przez tego pośrednika, dla których państwem członkowskim konsumpcji jest Rzeczpospolita Polska

– składa korektę deklaracji VAT drogą elektroniczną, za pomocą aplikacji informatycznej udostępnionej na portalu podatkowym, do Łódzkiego Urzędu Skarbowego.

2. Korekta, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) informacje o miejscu i powodach składania korekty;
- 2) dane podatnika:
 - a) nazwę lub imię i nazwisko,
 - b) adres siedziby lub adres miejsca zamieszkania,
 - c) numer identyfikacyjny VAT podatnika wykorzystywany przez państwo członkowskie identyfikacji na potrzeby korzystania z procedury importu i kod tego państwa, a w przypadku podatnika reprezentowanego przez pośrednika – także indywidualny numer identyfikacyjny pośrednika wykorzystywany przez państwo członkowskie identyfikacji na potrzeby procedury importu i kod tego państwa;
- 3) okres rozliczeniowy i kwotę VAT, w odniesieniu do której dokonywana jest korekta;
- 4) w przypadku wystąpienia nadpłaty – informacje niezbędne do jej rozliczenia, w tym oznaczenie, czy podatek a w przypadku podatnika reprezentowanego przez pośrednika – pośrednik, wnosi o stwierdzenie nadpłaty zgodnie z art. 75 Ordynacji podatkowej, kwotę nadpłaty, numer rachunku bankowego w przypadku zwrotu nadpłaty;
- 5) dane kontaktowe, w tym numer telefonu i adres poczty elektronicznej podatnika, a w przypadku podatnika reprezentowanego przez pośrednika – także dane kontaktowe pośrednika.

3. Do kwot w korektach, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 138g ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.

4. Podatek, a w przypadku podatnika reprezentowanego przez pośrednika – pośrednik, jest obowiązany do wpłacania kwoty VAT w odniesieniu do której dokonywana jest korekta w euro, na rachunek bankowy Łódzkiego Urzędu Skarbowego.”;

- 31) w art. 145a w ust. 15 w pkt 1 wyrazy „szczególne przypadki i sposób wystawiania dokumentów w postaci innej niż wydruk przy zastosowaniu tych kas” zastępuje się wyrazami „sposób wystawiania dokumentów z kas rejestrujących i szczególne przypadki wydawania nabywcy dowodu sprzedaży”;
- 32) w art. 146k:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. dla zwrotu różnicy podatku, o którym mowa w art. 87 ust. 6d, warunek, o którym mowa w:

- 1) art. 87 ust. 6e pkt 1 lit. a, uznaje się za spełniony, jeżeli udział procentowy łącznej wartości sprzedaży wraz z podatkiem zaewidencjonowanej przy zastosowaniu kas rejestrujących, o których mowa w art. 87 ust. 6e pkt 4 lit. c, w danym okresie rozliczeniowym w całkowitej wartości sprzedaży wraz z podatkiem dokonanej przez podatnika w danym okresie rozliczeniowym, był nie niższy niż 70%;
- 2) art. 87 ust. 6e pkt 1 lit. b, uznaje się za spełniony, jeżeli udział procentowy otrzymanych płatności zrealizowanych z wykorzystaniem instrumentów płatniczych, w tym również przy użyciu usługi polecenia przelewu w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, z tytułu sprzedaży wraz z podatkiem, zaewidencjonowanej przy zastosowaniu kas rejestrujących, które umożliwiają połączenie i przesyłanie danych między kasą rejestrującą a Centralnym Repozytorium Kas, określone w art. 111a ust. 3, dokumentowanej paragonami z oznaczeniem, z którego wynika, że płatność została dokonana przy użyciu karty płatniczej, przez wykonanie płatności mobilnej lub usługi polecenia przelewu, zgodnym z formą otrzymanej płatności, w stosunku do łącznej wartości sprzedaży wraz z podatkiem zaewidencjonowanej przy zastosowaniu tych kas w danym okresie rozliczeniowym, był nie niższy niż 55%.”,

b) w ust. 2 wyrazy „o której mowa w ust. 1” zastępuje się wyrazami „o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2”,

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Całkowitą wartość sprzedaży wraz z podatkiem, o której mowa w ust. 1 pkt 1, ustala się w oparciu o dane zawarte w ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2022 r. poz. 479 i 1301) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3a:

a) w § 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) z korekty deklaracji VAT, o której mowa w art. 130ca ust. 1, art. 133a ust. 1 i art. 138ga ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, 974, 1137, 1301, 1488 i ...);”;

b) dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Przepisu § 2 nie stosuje się do należności pieniężnych wynikających z korekty deklaracji VAT, o której mowa w art. 130ca ust. 1, art. 133a ust. 1 i art. 138ga ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.”;

2) w art. 15 § 3b otrzymuje brzmienie:

„§ 3b. Przepisów § 1–3 nie stosuje się do egzekucji należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 lit. g, oraz należności pieniężnych wynikających z korekty deklaracji VAT, o której mowa w art. 130ca ust. 1, art. 133a ust. 1 i art. 138ga ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.”;

3) w art. 27 po § 1b dodaje się § 1c w brzmieniu:

„§ 1c. Należność pieniężną wynikającą z korekty deklaracji VAT, o której mowa w art. 130ca ust. 1, art. 133a ust. 1 i art. 138ga ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, podaje się w tytule wykonawczym w złotych po przeliczeniu jej według kursu wymiany opublikowanego przez Europejski Bank Centralny w ostatnim dniu danego okresu rozliczeniowego, a jeżeli nie zostanie opublikowany w tym dniu – według kursu wymiany opublikowanego w najbliższym po nim dniu.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2021 r. poz. 2439 i 2447 oraz z 2022 r. poz. 830 i 872) w art. 62b:

1) w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) przekazania środków z rachunku VAT posiadacza będącego członkiem grupy VAT, o której mowa w art. 2 pkt 47 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług,”;

2) w ust. 2:

a) w pkt 2 w lit. a dodaje się tiret szóste–jedenaste w brzmieniu:

- „– podatku od wydobycia niektórych kopalin oraz odsetek za zwłokę w podatku od wydobycia niektórych kopalin,
- podatku od sprzedaży detalicznej oraz odsetek za zwłokę w podatku od sprzedaży detalicznej,
- opłaty od środków spożywczych oraz odsetek za zwłokę od tej opłaty,

- zryczałtowanego podatku od wartości sprzedanej produkcji oraz odsetek za zwłokę w podatku od wartości sprzedaży produkcji,
 - podatku tonażowego oraz odsetek za zwłokę w podatku tonażowym,
 - opłaty, o której mowa w art. 9² ust. 11 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2021 r. poz. 1119 i 2469 oraz z 2022 r. poz. 24 i 218) oraz odsetek za zwłokę od tej opłaty,”
- b) po pkt 4 dodaje pkt 4a w brzmieniu:
- „4a) przekazania przy użyciu komunikatu przelewu kwoty odpowiadającej kwocie podatku od towarów i usług na rachunek VAT instytucji finansowej wskazanej w umowie o nabyciu wierzytelności przez posiadacza rachunku, który:
- a) otrzymał płatność przy użyciu komunikatu przelewu oraz
 - b) nie jest dostawcą towarów lub usługodawcą wskazanym na fakturze, za którą jest dokonywana płatność;”
- c) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:
- „6a) przekazania środków przez posiadacza rachunku VAT będącego członkiem grupy VAT, o której mowa w art. 2 pkt 47 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, na rachunek VAT przedstawiciela grupy VAT, o którym mowa w art. 2 pkt 48 tej ustawy, przy użyciu komunikatu przelewu, w którym posiadacz w miejsce informacji, o których mowa w:
- a) art. 108a ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług – wskazuje kwotę przekazywanych środków,
 - b) art. 108a ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług – wpisuje wyrazy „przekazanie – grupa VAT”,
 - c) art. 108a ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług – wskazuje numer, za pomocą którego grupa VAT jest zidentyfikowana na potrzeby podatku od towarów i usług;”.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13:

a) w § 2:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) organ odwoławczy od decyzji i postanowień wydanych w sprawach, o których mowa w pkt 1, 7 i 9;”;

– pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) organ pierwszej instancji właściwy w sprawach zmiany albo uchylecia:

a) wiążącej informacji stawkowej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, 974, 1137, 1301, 1488 i ...), w przypadkach, o których mowa w art. 42h ust. 4 i 5 tej ustawy,

b) wiążącej informacji akcyzowej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 143, 1137, 1488 i ...), w przypadkach, o których mowa w art. 7ha ust. 7 i 8 tej ustawy;”;

b) w § 2a pkt 2–4 otrzymują brzmienie:

„2) organ pierwszej instancji właściwy w sprawach dotyczących wydawania:

a) wiążącej informacji stawkowej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług,

b) wiążącej informacji akcyzowej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym;

3) organ odwoławczy od decyzji i postanowień wydanych w sprawach, o których mowa w pkt 2 i 4;

4) organ pierwszej instancji właściwy w sprawach zmiany albo uchylecia:

a) wiążącej informacji stawkowej, w przypadku, o którym mowa w art. 42h ust. 3 i 3d ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług,

b) wiążącej informacji akcyzowej, w przypadku, o którym mowa w art. 7ha ust. 1 i 6 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.”;

2) w art. 14b § 1a otrzymuje brzmienie:

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1598, 2076, 2105, 2262 i 2328 oraz z 2022 r. poz. 835, 974, 1265 i 1301.

„§ 1a. W zakresie objętym wiążącymi informacjami stawkowymi, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, oraz wiążącymi informacjami akcyzowymi, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 143, 1137 i 1488), nie wydaje się interpretacji indywidualnych.”;

3) w art. 20zza w § 5 w pkt 2 wyrazy „art. 7ha pkt 1 i 2, pkt 3 lit. a i c” zastępuje się wyrazami „art. 7ha ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. a i c”;

4) w art. 20zt pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) opis i klasyfikację towaru lub usługi oraz właściwą stawkę podatku, przy czym w zakresie nieuregulowanym w niniejszym dziale stosuje się odpowiednio przepisy art. 42b ust. 2 pkt 1–3, ust. 4, 5, 7 i 7a zdanie pierwsze oraz art. 42e ust. 1–3, ust. 4 zdanie pierwsze, ust. 6 i 7 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;”.

Art. 5. W ustawie z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1856) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Art. 18a. 1. W uzasadnionych przypadkach i na warunkach określonych przez organ celny towary mogą być przedstawione organom celnym w miejscach uznanych lub wyznaczonych przez te organy.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki, jakie mają być spełnione, aby organ celny uznał lub wyznaczył miejsce do przedstawienia towarów,
- 2) tryb postępowania przy uznawaniu lub wyznaczaniu miejsca do przedstawienia towarów oraz znoszeniu przez organ celny tych miejsc,
- 3) sposób korzystania z miejsca uznanego lub wyznaczonego do przedstawienia towaru,
- 4) przypadki, w których przedstawienie towarów organom celnym może nastąpić w miejscu uznanym lub wyznaczonym przez organ celny – uwzględniając możliwość sprawowania dozoru celnego i kontroli celnej, a także gospodarcze potrzeby przedsiębiorców.”;

- 2) w art. 41 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. Odstąpienie samochodów osobowych lub innych pojazdów przed upływem 3 lat od dnia dopuszczenia ich do obrotu osobom innym niż wymienione w ust. 1, nie narusza warunków zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli niezachowanie terminu było uzasadnione okolicznościami związanymi z ważnym interesem służby, dotyczącymi przesiedlenia tej osoby, odstępującej samochód osobowy lub inny pojazd, w celu podjęcia pracy w innym państwie oraz osoba ta przebywała na terytorium kraju nie krócej niż 2 lata.”;
- 3) w art. 69 w ust. 1:
a) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej – jako:
a) organ pierwszej instancji w sprawach, o których mowa w art. 70 ust. 2a,
b) organ odwoławczy od decyzji, o których mowa w art. 70 ust. 2a;”
b) w pkt 3 lit. b otrzymuje brzmienie:
„b) organ odwoławczy od decyzji wydawanych w sprawach, o których mowa w lit. a oraz w art. 70 ust. 2 pkt 1, 3 i 4;”;
- 4) w art. 70:
a) w ust. 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:
„2) art. 120 ust. 1 i art. 128 rozporządzenia delegowanego;
3) art. 17a ust. 2, art. 18a ust. 1 z wyjątkiem uznania lub wyznaczenia miejsca w celu jednorazowego przedstawienia towarów organom celnym i art. 96 ust. 1 pkt 4–6.”
b) w ust. 2 uchyla się pkt 2,
c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej jest właściwy w sprawach dotyczących wiążącej informacji taryfowej i wiążącej informacji o pochodzeniu.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 143, 1137 i 1488) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 1 po wyrazach „zwanych dalej „WIA”,” dodaje się wyrazy „i do decyzji o zmianie WIA”;

2) w art. 7d:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie

„3. WIA i decyzja o zmianie WIA wiążą, z zastrzeżeniem ust. 3b i 3c, organy podatkowe i podmiot, na rzecz którego zostały wydane, w odniesieniu do wyrobów akcyzowych albo samochodów osobowych, wobec których czynności podlegające opodatkowaniu akcyzą zostały dokonane po dniu, w którym stały się ostateczne.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3c w brzmieniu:

„3a. Moc wiążąca WIA i decyzji o zmianie WIA, z zastrzeżeniem ust. 3b i 3c, dotyczy czynności, o których mowa w ust. 3, dokonanych do dnia:

- 1) w którym decyzja o zmianie WIA albo decyzja o uchyleniu WIA, o której mowa w art. 7ha ust. 3 pkt 1, stała się ostateczna, albo
- 2) upływu okresu ważności WIA, albo decyzji o zmianie WIA, albo
- 3) poprzedzającego dzień, w którym WIA albo decyzja o zmianie WIA wygasła z mocy prawa, na podstawie w art. 7h ust. 1, jeżeli wygaśnięcie to nastąpiło przed wystąpieniem przypadków, o których mowa w pkt 2.

3b. W przypadku zmiany WIA albo decyzji o zmianie WIA z powodu wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 7ha ust. 1 pkt 1–3, podmiot, na rzecz którego została wydana WIA albo decyzja o zmianie WIA, może zastosować się do decyzji o zmianie WIA również w odniesieniu do czynności, o których mowa w ust. 3, dokonanych od dnia wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 7ha ust. 1 pkt 1–3, do dnia, w którym decyzja o zmianie WIA stała się ostateczna. W takim przypadku przepisy art. 14k–14m ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio.

3c. W przypadku zmiany WIA albo decyzji o zmianie WIA z powodu wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 7ha ust. 1 pkt 4, podmiot, na rzecz którego została wydana WIA albo decyzja o zmianie WIA, może zastosować się do decyzji o zmianie WIA również w odniesieniu do czynności, o których mowa w ust. 3, dokonanych od dnia następującego po dniu, w którym WIA albo decyzja o zmianie WIA stała się ostateczna do dnia, w którym decyzja o zmianie WIA stała się ostateczna. W takim przypadku przepisy art. 14k–14m ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. WIA i decyzja o zmianie WIA są ważne przez okres 5 lat od dnia ich wydania.”;

3) w art. 7e:

a) w ust. 2:

– we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „powinien zawierać w szczególności” zastępuje się wyrazami „zawiera co najmniej”,

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię i nazwisko lub nazwę wnioskodawcy, jego adres zamieszkania lub siedziby, numer identyfikacji podatkowej (NIP) lub inny numer umożliwiający identyfikację wnioskodawcy;”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:

„2a. Wnioskodawca we wniosku o wydanie WIA składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń oświadczenie następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia oświadczam, że w dniu złożenia wniosku, w zakresie przedmiotowym wniosku, nie toczy się postępowanie podatkowe, kontrola podatkowa ani kontrola celno-skarbowa oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego.”. Treść oświadczenia zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. W razie złożenia fałszywego oświadczenia przepisu art. 7d ust. 3 nie stosuje się w związku z wydaniem tej WIA.

2b. Nie wydaje się WIA, jeżeli zakres przedmiotowy wniosku o wydanie WIA, w dniu złożenia tego wniosku, jest przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo gdy w tym zakresie sprawa została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji albo postanowieniu organu podatkowego.

2c. Nie wydaje się WIA, jeżeli zakres przedmiotowy wniosku o wydanie WIA, w dniu złożenia tego wniosku jest przedmiotem zawartego porozumienia inwestycyjnego, o którym mowa w art. 20zt pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.”,

b) ust. 3–6 otrzymują brzmienie:

„3. Do wniosku o wydanie WIA załącza się dokumenty lub materiały odnoszące się do wyrobów akcyzowych albo samochodów osobowych, w szczególności próbki, fotografie, plany, schematy, katalogi, atesty, instrukcje, lub informacje od producenta lub inne dostępne dokumenty lub materiały umożliwiające organowi podatkowemu dokonanie właściwej klasyfikacji wyrobu akcyzowego albo samochodu osobowego lub określenie rodzaju wyrobu akcyzowego.

4. Jeżeli wniosek o wydanie WIA nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 2, 2a i 3, organ podatkowy wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia braków w terminie 7 dni od otrzymania wezwania, z pouczeniem, że nieuzupełnienie wniosku spowoduje pozostawienie go bez rozpatrzenia.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 2b, 2c i 4, wydaje się postanowienie, na które służy zażalenie.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wydanie WIA, mając na względzie zakres danych określonych w ust. 2, ujednoczenie przekazywanych wniosków oraz zapewnienie sprawnej obsługi wnioskodawców.”;

4) w art. 7f:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wnioskodawca jest obowiązany do uiszczenia opłaty z tytułu przeprowadzonych badań lub analiz, w przypadku gdy rozpatrzenie wniosku o wydanie WIA wymaga przeprowadzenia badania lub analizy.

2. Badania lub analizy mogą być wykonywane przez laboratoria jednostek organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej lub inne akredytowane laboratoria, a także przez Centrum Łukasiewicz i instytuty działające w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz, instytuty naukowe Polskiej Akademii Nauk, instytuty badawcze lub międzynarodowe instytuty naukowe utworzone na podstawie odrębnych przepisów, działające na terytorium kraju, dysponujące wyposażeniem niezbędnym do wykonywania danego rodzaju badań lub analiz.”;

b) w ust. 3 wyrazy „laboratoria celne” zastępuje się wyrazami „laboratoria jednostek organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej”,

c) ust. 5–7 otrzymują brzmienie:

„5. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, oraz termin i sposób jej uiszczenia są określone przez organ podatkowy w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

6. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, powinna odpowiadać rzeczywistym wydatkom poniesionym z tytułu przeprowadzonych badań lub analiz. W przypadku gdy badania lub analizy są przeprowadzane przez laboratoria jednostek organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, powinna odpowiadać ryczałtowym stawkom opłat określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 92 ust. 4 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1856 oraz z 2022 r. poz. 1301), jeżeli stawki te zostały określone w tych przepisach.

7. W przypadku gdy zaliczka uiszczona na pokrycie opłaty, o której mowa w ust. 1, jest wyższa niż opłata określona w postanowieniu wydanym na podstawie ust. 5, a także w przypadku gdy opłata jest nienależna, zwrot kwoty nienależnej następuje w terminie 30 dni od dnia zakończenia postępowania w sprawie WIA.”;

5) art. 7g otrzymuje brzmienie:

„Art. 7g. 1. WIA wydaje się bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku o wydanie WIA. Do tego terminu nie wlicza się terminów i okresów, o których mowa w art. 139 § 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

2. W sprawach dotyczących WIA stosuje się odpowiednio przepisy działu IV ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z wyłączeniem rozdziałów 17, 18, 19 i 20.”;

6) w art. 7h ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. WIA albo decyzja o zmianie WIA wygasają z mocy prawa przed upływem okresu ważności w przypadku zmiany przepisów prawa podatkowego w zakresie akcyzy odnoszących się do wyrobu akcyzowego albo samochodu osobowego, w wyniku której WIA albo decyzja o zmianie WIA staje się niezgodna z tymi przepisami. Wygaśnięcie WIA albo decyzji o zmianie WIA następuje z dniem wejścia w życie przepisów, w wyniku których WIA albo decyzja o zmianie WIA stała się z nimi niezgodna.”;

7) art. 7ha otrzymuje brzmienie:

„Art. 7ha. 1. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie zmiany albo uchylenia ostatecznej WIA albo ostatecznej decyzji

o zmianie WIA, w przypadku wystąpienia albo uzasadnionego przypuszczenia wystąpienia przesłanek powodujących jej nieprawidłowość albo niezgodność z prawem, w tym w szczególności w przypadku:

- 1) zmiany przepisów wstępnych, uwag lub uwag dodatkowych do sekcji lub działów w Nomenklaturze Scalonej (CN);
- 2) przyjęcia przez Komisję Europejską środków w celu określenia klasyfikacji taryfowej towarów;
- 3) utraty zgodności z interpretacją Nomenklatury Scalonej (CN) wynikającą z:
 - a) not wyjaśniających, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a tiret drugie rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej,
 - b) wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej,
 - c) decyzji klasyfikacyjnych, opinii klasyfikacyjnych lub zmian not wyjaśniających do Nomenklatury Zharmonizowanego Systemu Oznaczania i Kodowania Towarów, przyjętej przez organizację ustanowioną na mocy Konwencji o utworzeniu Rady Współpracy Celnej, sporządzonej w Brukseli dnia 15 grudnia 1950 r. (Dz. U. z 1978 r. poz. 43);
- 4) błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego;
- 5) istnienia w dniu jej wydania przesłanek: odmowy wszczęcia postępowania w sprawie wydania WIA, odmowy wydania WIA albo umorzenia postępowania;
- 6) wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 240 § 1 oraz art. 247 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, z żądaniem zmiany albo uchylecia WIA albo decyzji o zmianie WIA może wystąpić do Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej podmiot, na rzecz którego WIA albo decyzja o zmianie WIA została wydana.

3. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, po przeprowadzeniu postępowania określonego w ust. 1 i 2, wydaje:

- 1) decyzję o uchyleniu WIA, w której uchyla WIA albo decyzję o zmianie WIA i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy, albo uchylając WIA albo decyzję o zmianie WIA umarza postępowanie w sprawie, albo

- 2) decyzję o zmianie WIA, w której zmienia WIA albo decyzję o zmianie WIA i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy, albo
- 3) decyzję o umorzeniu postępowania, w której umarza postępowanie w sprawie, jeżeli w wyniku zmiany albo uchylenia WIA albo decyzji o zmianie WIA mogłaby zostać wydana wyłącznie decyzja rozstrzygająca istotę sprawy tak jak WIA albo decyzja o zmianie WIA albo jeżeli postępowanie stało się bezprzedmiotowe, albo
- 4) decyzję o odmowie zmiany WIA albo uchylenia WIA albo o odmowie zmiany decyzji o zmianie WIA albo o odmowie uchylenia tej decyzji, w przypadku, o którym mowa w ust. 2, z powodu niewystąpienia przesłanek powodujących jej nieprawidłowość albo niezgodność z prawem.

4. Do decyzji o zmianie WIA, o której mowa w ust. 3 pkt 2, przepisy art. 7d ust. 1 stosuje się odpowiednio.

5. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może wystąpić do Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z żądaniem wszczęcia z urzędu postępowania w sprawie zmiany albo uchylenia WIA albo decyzji o zmianie WIA w przypadku wystąpienia albo uzasadnionego przypuszczenia wystąpienia przesłanek powodujących jej nieprawidłowość albo niezgodność z prawem, w tym w przypadkach, o których mowa w ust. 1.

6. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, po otrzymaniu żądania, o którym mowa w ust. 5, niezwłocznie wszczyna postępowanie w sprawie zmiany albo uchylenia WIA albo decyzji o zmianie WIA. Do wszczętego przez Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej postępowania, przepisy ust. 3 pkt 1–3 stosuje się odpowiednio.

7. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może przejąć do dalszego prowadzenia, w drodze postanowienia, postępowanie wszczęte przez Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej na podstawie ust. 1 albo 6.

8. W przypadkach, o których mowa w ust. 7, Szef Krajowej Administracji Skarbowej wydaje decyzję, o której mowa w ust. 3 pkt 1–3.

9. Przepisy ust. 1 i 3 stosuje się odpowiednio do innych ostatecznych rozstrzygnięć wydanych w sprawach dotyczących wydawania WIA.”;

- 8) w art. 7hb w ust. 2 w pkt 4 po wyrazie „dokumenty” dodaje się wyrazy „i materiały”;
- 9) w art. 7i uchyla się pkt 3 i 4;
- 10) uchyla się art. 7j;

11) art. 7k otrzymuje brzmienie:

„Art. 7k. WIA, decyzje o odmowie wydania WIA i decyzje o zmianie albo uchyleniu WIA albo decyzji o zmianie WIA, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz danych objętych tajemnicą przedsiębiorstwa, są zamieszczane, bez zbędnej zwłoki, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych. W Biuletynie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, zamieszcza się również informacje o dacie ważności WIA, ważności decyzji o zmianie WIA i decyzji o przedłużeniu okresu ważności WIA oraz dacie ich wygaśnięcia i uchylenia.”;

12) w art. 14:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Organem podatkowym właściwym w zakresie WIA, decyzji o zmianie WIA oraz decyzji o uchyleniu WIA jest:

- 1) Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej – w przypadkach, o których mowa w art. 13 § 2a pkt 2 lit. b, pkt 3 i pkt 4 lit. b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa;
- 2) Szef Krajowej Administracji Skarbowej – w przypadkach, o których mowa w art. 13 § 2 pkt 2 i 9 lit. b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.”,

b) uchyla się ust. 12.

Art. 7. W ustawie z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2105, 2349, 2427 i 2469 oraz z 2022 r. poz. 1265 i 1301) w art. 14 w pkt 11, w art. 90:

1) w ust. 10d zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„Proporcja, o której mowa w zdaniu drugim, jest wyliczana szacunkowo.”;

2) ust. 10f otrzymuje brzmienie:

„10f. W przypadku gdy podatnik, dla którego naczelnik urzędu skarbowego przywrócił zarejestrowanie zgodnie z art. 96 ust. 9k, uzna, że w odniesieniu do niego kwota obrotu dla ustalenia proporcji, o której mowa w ust. 10e, byłaby niereprezentatywna, do obliczenia kwoty podatku naliczonego podlegającej odliczeniu od kwoty podatku należnego przyjmuje proporcję wyliczoną szacunkowo. Podatnicy, o których mowa w zdaniu pierwszym, są obowiązani zawiadomić naczelnika urzędu

skarbowego o przyjętej proporcji w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym ta proporcja została zastosowana po raz pierwszy, nie później jednak niż w dniu przesłania ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3.”.

Art. 8. 1. Postępowania dotyczące wydawania wiążących informacji akcyzowych, wiążących informacji taryfowych i wiążących informacji o pochodzeniu, wszczęte i niezakończone przed dniem 1 kwietnia 2023 r., przejmuje Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do postępowań odwoławczych związanych z wydawaniem wiążących informacji akcyzowych, wiążących informacji taryfowych i wiążących informacji o pochodzeniu, wszczętych i niezakończonych przed dniem 1 kwietnia 2023 r.

3. W postępowaniach sądowych w sprawach związanych z wydawaniem:

- 1) wiążących informacji akcyzowych, w których stroną na podstawie przepisów dotychczasowych jest lub mógłby być Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie,
- 2) wiążących informacji taryfowych i wiążących informacji o pochodzeniu, w których stroną na podstawie przepisów dotychczasowych jest lub mógłby być Szef Krajowej Administracji Skarbowej

– prawa i obowiązki strony przejmuje Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej.

4. Zadania związane z zakończonymi sprawami w zakresie wiążących informacji akcyzowych, wiążących informacji taryfowych i wiążących informacji o pochodzeniu, z dniem 1 kwietnia 2023 r. przejmuje Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej.

5. Dyrektorowi Krajowej Informacji Skarbowej przysługuje dostęp do akt spraw, o których mowa w ust. 4.

Art. 9. 1. Do postępowań w sprawie wydania wiążących informacji stawkowych, zwanych dalej „WIS”, wszczętych i niezakończonych przed dniem 1 kwietnia 2023 r., stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Do postępowań w sprawie wydania WIS wszczętych przed dniem 1 kwietnia 2023 r., stosuje się przepisy art. 42b ust. 2 pkt 4 i ust. 6 oraz art. 42d ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym i przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 42f tej ustawy.

3. Do postępowań w sprawie zmiany albo uchylecia WIS, wszczętych i niezakończonych przed dniem 1 kwietnia 2023 r., stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 i art. 4, w brzmieniu dotychczasowym.

4. WIS wydane przed dniem 1 kwietnia 2023 r. na podstawie art. 42a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, na wniosek podatnika zawierający żądanie, o którym mowa w art. 42b ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, oraz decyzje o zmianie tych WIS, pozostają w obrocie prawnym do czasu upływu okresu ważności albo wygaśnięcia z mocy prawa, jeżeli nastąpi ono przed upływem okresu ważności.

5. Do WIS i decyzji o zmianie WIS wydanych przed dniem 1 kwietnia 2023 r. stosuje się przepisy art. 42c, art. 42h i art. 42i ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

6. Wniosków o wydanie WIS zamieszczonych w Biuletynie Informacji Publicznej na podstawie przepisów dotychczasowych nie usuwa się.

7. Informacje o dacie ważności WIS i decyzji o zmianie WIS oraz dacie wygaśnięcia WIS i decyzji o zmianie WIS, zamieszczonych w Biuletynie Informacji Publicznej na podstawie przepisów dotychczasowych, wprowadza się do Biuletynu Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych w terminie do 31 maja 2023 r.

Art. 10. 1. Do postępowań w sprawie:

- 1) wydania wiążących informacji akcyzowych, zwanych dalej „WIA”,
- 2) zmiany WIA

– wszczętych i niezakończonych przed dniem 1 kwietnia 2023 r., stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu dotychczasowym.

2. Do WIA i decyzji o zmianie WIA wydanych przed dniem 1 kwietnia 2023 r. stosuje się przepisy art. 7d ust. 3–4, art. 7g ust. 2, art. 7h ust. 1, art. 7ha i art. 7k ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Informacje o dacie ważności WIA, zmiany WIA, w tym przedłużenia WIA, oraz dacie ich wygaśnięcia, zamieszczonych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych na dzień 1 kwietnia 2023 r. wprowadza się w terminie 31 maja 2023 r.

Art. 11. Przepisy art. 87 ust. 6e oraz art. 146k ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do okresów rozliczeniowych przypadających od dnia 1 stycznia 2023 r.

Art. 12. Przepis art. 91 ust. 1a i 1b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się począwszy od korekt dokonywanych za 2022 rok.

Art. 13. W sprawach, w których postępowania podatkowe, kontrole podatkowe lub kontrole celno-skarbowe, zostały wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepis art. 112b i art. 112c ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 14. Przepis art. 129 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się od dnia 1 stycznia 2022 r.

Art. 15. Przepisy art. 130ca, art. 133a oraz 138ga ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się również do okresów rozliczeniowych przypadających przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 16. W przypadku gdy podstawą tytułu wykonawczego jest korekta deklaracji VAT, o której mowa w art. 130ca ust. 1, art. 133a ust. 1 i art. 138ga ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wierzyciel do dnia 31 grudnia 2025 r. wraz z przekazaniem wniosku egzekucyjnego i tytułu wykonawczego zawiadamia organ egzekucyjny o numerze, za pomocą którego zobowiązany został zidentyfikowany na potrzeby podatku w innym kraju, o ile informacja ta nie jest ujęta w tytule wykonawczym.

Art. 17. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 42b ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 42b ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2023 r., i mogą być w tym okresie zmieniane.

Art. 18. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 111 ust. 7a, art. 111b ust. 3 pkt 2 oraz art. 145a ust. 15 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 111 ust. 7a, art. 111b ust. 3 pkt 2 oraz art. 145a ust. 15 ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być w tym okresie zmieniane.

Art. 19. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 70 ust. 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 5, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 70 ust. 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 5, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2023 r., i mogą być w tym okresie zmieniane.

Art. 20. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 7e ust. 6 ustawy zmienianej w art. 6, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 7e ust. 6 ustawy zmienianej w art. 6, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2023 r., i mogą być w tym okresie zmieniane.

Art. 21. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 25, 26 i 27, art. 13 i art. 14, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 5–12, art. 4, art. 5 pkt 3 i pkt 4 lit. b i c, art. 6, art. 8–10, art. 17, art. 19 i art. 20, które wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2023 r.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,

LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Renata Łućko

Zastępca Dyrektora

Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów

/- podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/